

Lokalporto, der er lavere end den almindelige Porto, paa dette Omraade vilde jeg mene, at den Nedsættelse, jeg ønsker i Grundtaksten, blev den samme for den lokale Porto, medens derimod Tillægsbetalingen pr. Kilogram blev sat yderligere ned for paa den Maade at skabe en særlig Lokalporto. Det, tror jeg, vilde føre til, at Postvæsenet vilde faa ret betydelige Mængder af Tryksager at besørge indenfor de enkelte Poststeder og derved vilde opnaa en betydelig større Indtægt, end det har i Øjeblikket, en Indtægt, som fuldstændig vilde opveje det forøgede Arbejde og gøre Postvæsenet til en Institution, som Befolkningen følte sig i endnu højere Grad knyttet til og taknemmelig for, end den er i Øjeblikket.

Jeg skal ikke fordybe mig i de Udtalelser, som den ærede Ordfører for Flertallet (Jerichow) kom ind paa navnlig i Slutningen af sit Foredrag, idet det forekommer mig, at det mindre hører hjemme her end i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat. Der vil der være al Anledning til at tage alt dette under Overvejelse, og der kan være en hel Del deraf, som der kan være Grund til at tage Hensyn til. I Haab om, at det kommende Udvalg vil kunne give de Tanker, jeg har gjort mig til Tolk for, sin Tilslutning, og at man ogsaa vil kunne blive enig med Ministeren om at gaa noget i den Retning, skal jeg i øvrigt anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Eduard Larsen: Det foreliggende Lovforslag har sit officielle Udspring fra Finanslovkommissionen, men jeg tror dog ikke, at nogen, der ser paa det, kan miskende, at det har et videre Omfang og en videre Hensigt. Jeg har spurgt mig selv, hvilke naturlige Grunde der var til i dette Øjeblik at skride til en saadan Revision. Jeg har spurgt, om den Revision, der her forelaa, hvis den blev lovgyldig, vilde føre til en større Gevinst for Publikum. Det er aabenbart, at Publikum er der ikke tænkt paa ved denne Lov. Saa har jeg spurgt mig selv, om denne Lov da kræves af Hensyn til Postvæsenets Forrentning, om det skulde være dermed, som der er sagt om Statsbanerne, at det var en Forretning, der skulde forrentes. Og det træffer sig nu saa heldigt, at selv om den ærede Ordfører for Flertallet (Jerichow) ikke ligefrem har været inde paa en saadan Betragtning, kan, hvad jeg derom vil sige, passende bruges som Svar til de Bemærkninger, han gjorde derom.

Der er i vort Postvæsen anbragt en Kapital af omtrent 6 Mill. Kr., og det aar-

lige Overskud er, bortset fra Afskrivninger, med et rundt Tal 1,5 Mill. Kr. Tager man Afskrivninger med, er det kun 1,36 Mill. Det første Tal angiver en Forrentning med omtrent 25 pCt., og det er en ret stor Sum, 1,3 Mill. Kr., som i alt Fald vil blive tilbage. Selv om man vil tage Nyanskaffelser og Nybygninger med, som paa Budgettet 1912—13 ere budgetterede til henimod 300,000 Kr., vil man dog altid, hvis Budgettet 1912—13 holder Stik, bevare et Overskud af over 1 Mill. Kr. Nu siger den ærede Ordfører, at man kan ikke se bort fra de økonomiske Vanskeligheder, der kunne komme, f. Eks. — saaledes forstod jeg ham — med Transitporto og forskellige andre Instanser, men alle de Poster, som den ærede Ordfører nævnedes, være alligevel overordentlig forsvindende, synes jeg, i Sammenligning med det Overskud, som Postvæsenet giver, og som er stigende og naturligvis i høj Grad stigende, hvis man indfører det, som her er paatænkt.

Jeg tror da, at der ingen Grund er til at skride til denne Reform af Hensyn til, at Postvæsenet skulde præstere en større Forrentning end hidtil. De smaa Reformen, der indføres, kunde vel nok være indførte uden en større Reform — jeg tænker paa det, som kaldes Postindkassering og Adressebrevblanketter. Jeg synes heller ikke, det kan være det egentlige Motiv for dette Lovforslag. Det officielle Motiv er vel nok derfor, at man vil vinde nogle Penge ind paa Lokalporto, og at man til en vis Grad vil regulere Avis- og Tidsskriftporto. Hvis det er Meningen, at man vil indvinde et Pengebeløb paa Lokalporto, uden at Forrentningen eller Udbyttet paa Postvæsenets Konto kræver det, vil det i Virkeligheden sige, at dette Lovforslag er et Led i de økonomiske Bestræbelser, som til sidst ende i en Finansreform, eller, hvad der bliver det samme, det er paa en vis Maade en Skattelov. Det er ikke en Gang, hvad den højtærede Finansminister i Fjor kaldte en Indtægtslov, thi en Indtægtslov var, saa vidt jeg forstod, en Lov, som skulde sikre et Statserhverv et rimeligt Udbytte af de i Erhvervet anbragte Penge, men her ere vi langt ude over et rimeligt Udbytte. Det er altsaa en ren og skær Skattelov, og særlig ved Lokalporto forekommer det mig at fremlyse ret klart — jeg skal senere i en anden Sammenhæng vende tilbage dertil.

Jeg gaar over til den anden officielle Motivering, nemlig Reguleringen. Det gælder aabenbart at regulere Porto for Aviser og Tidsskrifter. Hvad vil nu denne